

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 38/14
V Luxemburgu 27. marca 2014

Rozsudok vo veci C-314/12
UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH
a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

Poskytovateľovi prístupu na internet možno prikázať, aby svojim zákazníkom zablokoval webovú stránku, ktorá porušuje autorské právo

Takýto príkaz a jeho výkon však musí zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými základnými právami

Constantin Film Verleih, nemecký podnik, ktorý je nositeľom práv okrem iného k filmom „Wickie a silní chlapi“¹ a „Pandorum“, a Wega Filmproduktionsgesellschaft, rakúsky podnik, ktorý je nositeľom práv k filmu „Biela stuha“², zistili, že ich filmy možno bez ich súhlasu sledovať na webovej stránke „kino.to“³ a možno ich stiahnuť. Na návrh týchto dvoch podnikov rakúske súdy zakázali UPC Telekabel Wien, poskytovateľovi prístupu na internet usadenému v Rakúsku, aby poskytoval svojim zákazníkom prístup na túto stránku. UPC Telekabel zastáva názor, že nemôže byť adresátom takéhoto príkazu. V čase skutkových okolností totiž nebola v žiadnom obchodnom vzťahu s prevádzkovateľmi kino.to a nikdy sa nepreukázalo, že jej vlastní zákazníci konali protiprávne. UPC Telekabel okrem toho tvrdí, že v každom prípade možno rôzne realizovateľné opatrenia slúžiace na zablokovanie prístupu technicky obísť. Napokon niektoré z týchto opatrení by boli značne nákladné.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) ako súd posledného stupňa požiadal Súdny dvor o výklad smernice Únie o autorskom práve⁴, ako aj základných práv zakotvených v práve Únie. Smernica dáva nositeľom práv možnosť žiadať o vydanie súdneho zákazu proti sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie strany na porušovanie niektorého z ich práv.⁵ UPC Telekabel sa však domnieva, že ju nemožno považovať za sprostredkovateľa v tomto zmysle.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor odpovedá Oberster Gerichtshof, že osoba, ktorá na webovej stránke verejnosti sprístupní predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv, využíva služby podniku, ktorý poskytuje prístup na internet osobám, ktoré si tieto predmety prehliadajú. Poskytovateľ prístupu na internet, akým je UPC Telekabel, ktorá svojim zákazníkom umožňuje prístup k predmetom ochrany sprístupneným verejnosti na internete treťou osobou, teda je sprostredkovateľom, ktorého služby sa využívajú na porušovanie autorského práva.

Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že smernica, ktorej cieľom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany nositeľov práv, nevyžaduje, aby existoval osobitný vzťah medzi osobou, ktorá porušuje autorské právo, a sprostredkovateľom, voči ktorému možno vydať príkaz. Takisto nie je potrebné preukázať, že zákazníci poskytovateľa prístupu na internet si skutočne prehliadajú predmety ochrany sprístupnené na webovej stránke tretej osoby, pretože smernica vyžaduje, aby cieľom

¹ „Wickie und die starken Männer“ v originálnej verzii.

² „Das weiße Band“ v originálnej verzii.

³ V júni 2011 táto stránka ukončila svoju činnosť po tom, ako jej prevádzkovateľov začala stíhať nemecká polícia.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

⁵ V súvislosti s touto možnosťou Súdny dvor už rozhodol, že právo Únie bráni tomu, aby vnútroštátny súd vydal voči poskytovateľovi prístupu akýkoľvek príkaz na zavedenie systému filtrovania s cieľom zabrániť protiprávnemu sťahovaniu súborov, ktorý sa bude uplatňovať na všetkých jeho zákazníkov, výlučne na jeho náklady a bez časového obmedzenia (pozri rozsudok Súdneho dvora z 24. novembra 2011, Scarlett Extended, [C-70/10](#), ako aj [TK č. 126/11](#)). Súdny dvor takisto rozhodol, že prevádzkovateľovi sociálnej siete na internete nemožno uložiť povinnosť zaviesť všeobecný systém filtrovania vzťahujúci sa na všetkých jeho užívateľov s cieľom zabrániť protiprávnemu používaniu hudobných a audiovizuálnych diel (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 16. februára 2012, SABAM, [C-360/10](#), ako aj [TK č. 11/12](#)).

opatrení, ktoré sú členské štáty povinné prijať na účely dosiahnutia súladu s touto smernicou, bolo nielen ukončiť porušovania autorského práva alebo s ním súvisiacich práv, ale im aj zabrániť.

Oberster Gerichtshof sa okrem toho pýta, či základné práva priznané na úrovni Únie bránia tomu, aby vnútroštátny súd formou príkazu zakázal poskytovateľovi prístupu poskytovať svojim zákazníkom prístup na webovú stránku, na ktorej sa on-line umiestňujú predmety ochrany bez povolenia nositeľov práv, pokiaľ tento príkaz bližšie nešpecifikuje, aké opatrenia má tento poskytovateľ prístupu prijať, a ak poskytovateľ môže odvrátiť uplatnenie sankcií za porušenie príkazu dôkazom, že prijal všetky primerané opatrenia.

V tejto súvislosti Súdny dvor uvádza, že pri takomto príkaze sa autorské práva a s ním súvisiace práva (ktoré sú súčasťou duševného vlastníctva) dostávajú do konfliktu predovšetkým so slobodou podnikania priznanou hospodárskym subjektom (akými sú poskytovatelia prístupu na internet) a slobodou informácií užívateľov internetu. Ak existuje rozpor medzi viacerými základnými právami, musia členské štáty dbať na to, aby vychádzali z výkladu práva Únie a ich vnútroštátneho práva, ktorý umožňuje zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi týmito základnými právami.

Osobitne, pokiaľ ide o právo poskytovateľa prístupu na internet slobodne podnikáť, sa Súdny dvor domnieva, že uvedený príkaz zrejme nezasahuje do samotnej podstaty tohto práva, pretože jednak ponecháva na samotnom adresátovi, aby si sám zvolil, aké konkrétne opatrenia prijme na dosiahnutie sledovaného výsledku, a preto si môže vybrať prostriedky, ktoré najlepšie zodpovedajú zdrojom a kapacitám, ktorými disponuje, a ktoré sú v súlade s inými povinnosťami a úlohami, ktorým musí čeliť pri výkone svojej činnosti, a jednak mu umožňuje zbaviť sa zodpovednosti tým, že preukáže, že prijal všetky primerané opatrenia.

Súdny dvor sa preto domnieva, že dotknuté základné práva nebránia takémuto príkazu, pokiaľ sú splnené nasledujúce dve podmienky, a to jednak že opatrenia prijaté poskytovateľom prístupu na internet zbytočne nezbavujú užívateľov internetu možnosti zákonného prístupu k dostupným informáciám⁶ a jednak že tieto opatrenia majú za následok zabránenie alebo sťaženie nedovoleného prehliadania predmetov ochrany a ozajstné odradenie užívateľov internetu od prehliadania predmetov, ku ktorým majú prístup v rozpore s právom duševného vlastníctva⁷. Súdny dvor spresňuje, že užívatelia internetu, ako aj poskytovatelia prístupu na internet musia mať možnosť uplatniť ich práva na súde. Vnútroštátnym orgánom a súdom prináleží overiť, či tieto podmienky sú splnené.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Na účely dodržiavania slobody informácií priznanej užívateľom internetu.

⁷ Na účely dodržiavania práva duševného vlastníctva priznaného nositeľom práv.